

Ο ρόλος των πεθερικών στον Γάμο

/ [Γενικά Θέματα](#)

Φωτό:4moms.gr

Μέσα στον γάμο πάνω απ' όλα στέκεται η συζυγική αγάπη. Πόσα δεν έχουν γραφεί γι' αυτήν. Η αγάπη προσφέρει όχι γιατί είναι υποχρεωμένη, αλλά γιατί έχει πιστέψει στην αξία του άλλου, έστω και αν πρόκειται για τον εχθρό. Η αγάπη ποιεί «ψυχήν μίαν», δημιουργεί ομοψυχία, όπως λέει ο ιερός Χρυσόστομος. Και η γνήσια αγάπη «ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν...πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει» (Α' Κορ.13, 7-8).

Υπάρχει όμως και ένας απρόβλεπτος παράγοντας, που συχνά επιδρά διαλυτικά στον γάμο και την οικογένεια. Πρόκειται, δυστυχώς, για τους ίδιους τους γονείς. Όπως οι ευχές τους στηρίζουν θεμέλια οίκων, έτσι και οι άκαιρες παρεμβάσεις τους στη ζωή του ανδρογύνου γκρεμίζουν τις οικογένειες.

Πολλοί γονείς, δυστυχώς, δεν μπορούν να καταλάβουν, ότι γάμος σημαίνει νέα φωλιά, που πρέπει να μείνει αυτοκυβέρνητη. Οι γονείς ζητούν την τυφλή αφοσίωση των παιδιών τους ως ανταμοιβή για όσα τους πρόσφεραν στην ζωή. Λησμονούν όμως, ότι, ό,τι κάνουν οι γονείς για τα παιδιά τους είναι το καθήκον τους απέναντί τους, που δεν ζητά έπαινο και ανταμοιβή. Είναι καθολικός νόμος της φύσης, από την φωλιά των χελιδονιών μέχρι την καρδιά της ζούγκλας.

Τα παιδιά δεν είναι τα όργανά τους ώστε να τα χρησιμοποιούν για την ικανοποίηση του εγωισμού τους, το καθήκον των παιδιών απέναντι στους γονείς δεν απαιτείται, αλλά γεννιέται μέσα στην καρδιά τους και προσφέρεται ελεύθερα, αποδεικνύει δε και την σωστή ή όχι γονεϊκή αγωγή. Έτσι δοκιμάζεται και η αγάπη,

αν ήταν δηλαδή κτητική-εγωιστική, ή ανιδιοτελής και θυσιαστική.

Η ζωή, ως γνωστό, δεν οπισθοδρομεί, πηγαίνει μπροστά. Δεν είναι οι γονείς τίποτε περισσότερο παρά τα τόξα μέσω των οποίων ο δωρεοδότης Θεός, εκτοξεύει σαν ζωντανά βέλη τα παιδιά μέσα στην ζωή. Μεγαλύτερη χαρά δεν υπάρχει από τον να βλέπουμε τα παιδιά μας να δημιουργούν μια ευλογημένη οικογένεια, θα πρέπει να πάψουμε να τα βλέπουμε ως μέσον της δικής μας ικανοποίησης.

Ας αφήσουμε στην αγάπη και ενότητά τους τα παιδιά μας, έστω και αν εμείς παρατηρούμε καταστάσεις, με τις οποίες δεν συμφωνούμε....

Η παρουσία των γονέων και η παρέμβασή τους στη ζωή των παιδιών τους οφείλει να είναι μόνον συμβουλευτική και υποστηρικτική. Τότε ασφαλώς θ' αναδεικνύεται ο γάμος και η κοινωνία των μελών της, η οικογένεια, ο μικρός επίγειος παράδεισος, στον οποίο η αληθινή αγάπη έχει τον πρώτο και τελευταίο λόγο και η ένωση αυτή θ' αποκαλύπτεται πράγματι ως «μυστήριο αγάπης».

Βαρβάρας Καλογεροπούλου-Μεταλληνού

Οικογένεια, αναζητώντας νόημα ζωής

Πηγή:imverias.blogspot.gr